

Wpływ klamry korygującej na wrastający paznokieć

Marta Szymańczak, Maria Klamczyńska

Wyższa Szkoła Zawodowa Kosmetyki i Pielęgnacji Zdrowia w Warszawie

Deformacje palców i paznokci u stóp to jedne z najbardziej rozpowszechnionych dolegliwości, na które cierpi znacząca część społeczeństwa. Problem wrastających paznokci dotyczy nie tylko starszych ludzi, ale także młodzieży i osób aktywnie uprawiających sport.

Wrastanie paznokci jest skutkiem nadmiernego zagięcia brzegów płytki paznokciowej ku dołowi, które urażają otaczające tkanki miękkie. W obrębie wałów paznokciowych dochodzi do stanu zapalnego, któremu towarzyszy silny ból i obrzęk. Schorzenie to dotyczy najczęściej dużego palucha i może być obustronne. Do występowania tej dolegliwości predysponują czynniki genetyczne. Jednak bezpośrednią przyczyną jest noszenie zbyt ciasnego obuwia, nieprawidłowa pielęgnacja oraz brak dbałości o higienę. Powszechnym zjawiskiem jest nieumiejętne obcinanie paznokci u stóp, polegające na ich zaokrągleniu. Jedną z najczęściej stosowanych metod chirurgicznych jest usunięcie całej płytki. Zabieg jest bolesny, rekonwalescencja długotrwała i często nowa płytka odrasta w ten sam nieprawidłowy sposób.

W latach 80. ubiegłego stulecia pojawiła się bezinwazyjna metoda alternatywna. Jest to cienki pasek ze sztucznego tworzywa tzw. klamra korygująca, którą nakleja się na zdeformowaną płytkę paznokciową. Mechanizm działania klamry jest bardzo prosty. Polega na odciąganiu wrastających brzegów paznokcia do góry. Metoda ta ma wiele zalet. Klamra jest prawie niewidoczna, wodoodporna i nie powoduje ucisku w obuwaniu. Optymalny okres jej stosowania wynosi od sześciu do osiemnastu miesięcy.

Przedmiotem pracy było badanie skuteczności klamry korygującej. Do badań wybrano 12 pacjentów w wieku od 19 do 44 lat. Większość z nich od wielu lat cierpiała na wrastanie paznokci.

Stopień nasilenia dolegliwości był różny u każdego probanta. Z wywiadu wynikało, że jedna osoba trzykrotnie poddawała się zabiegowi chirurgicznego usuwania płytki paznokciowej. U innej stwierdzono tzw. „kleszczowe” wrastanie, dające bardzo silne dolegliwości bólowe i infekcję rozwijającą się wskutek ciągłego drażnienia tkanki miękkiej. Tylko jedna pacjentka korzystała regularnie z fachowej pomocy pedikiurzystki.

Od momentu naklejenia klamry na wrastający paznokieć, prowadzono obserwacje przez okres 3 miesięcy. Już po tak krótkim czasie, u prawie 100% badanych, zauważono pozytywne zmiany kształtu płytki paznokciowej i ustąpienie dolegliwości bólowych. W trakcie badań, u połowy pacjentów klamry odklejały się. Kolejne, naklejane paski miały większy rozmiar. Stąd wniosek, że metoda okazała się skuteczna i zdeformowane, zakrzywione boki paznokcia uległy wyprostowaniu. U jednego z badanych powiększenie powierzchni płytki paznokciowej było szczególnie duże i wyniosło 4mm. U pacjentki z „kleszczowym” wrastaniem nie stwierdzono poprawy kształtu płytki, ale złagodzenie dolegliwości bólowych.

Probant nr	Uwarunkowania genetyczne	Nieprawidłowe obuwie	Niewłaściwa pielęgnacja
1	*	*	*
2			*
3	*	*	*
4		*	
5	*		
6	*		
7	*		*
8	*	*	
9	*		*
10	*		
11	*		
12	*	*	